Both have no permission to store – לא לזה לפירות אלא לחד – לא לזה לפירות אלא לחד produce; only one has

Overview

- רבינו תם גריס לא לזה ולא לזה לשוורים

The text of the ר"ת reads (after גמרא לזה ולא לזה לפירות אלא דחד יות אלא לזה לא לזה ולא לזה ולא לזה לשוורים (only the יות had the right to store פירות there).

תוספות continues to explain the גמרא according to this גירסא;

דגבי שן הויא חצר הניזק שהזיק פירות –
For concerning חצר the הייב is חייב for it is אבר הניזק where he damaged the מזיק had no permission to have his oxen there and the ניזק had the exclusive right to store his פירות there) -

- אבל גבי שוורים הויא ליה קרן ברשות הרבים כיון שלא היה להם רשות ליכנס However concerning the oxen (and any damage they caused [each other]) it is הצר since neither ox had permission to enter the 1 ה.

תוספות rejects the other (גירסא(ות:

ולא גרסינן כמו שכתוב בספרים ולזה ולזה לשוורים – ארסינן כמו שכתוב בספרים ולזה ולזה לשוורים אחל And our text should not read as is written in other texts; 'ולזה ולזה ולזה, that both partners had permission to bring their oxen into the חצר. This גירסא (maintains מוספות is incorrect.

- דאם כן גבי שן לא היה לו ליחשב חצר הניזק For it were so (that they both had permission for their oxen to be in the חצר), it should not be considered מעו"ר (and there should be no שו"ר for חצר הניזק is -

כיון שיש רשות לכל חד וחד להכניס שם שורו כדמוכח לעיל⁵ – Since each one has permission to bring in his שור, as is evidenced previously.

 $^{^{1}}$ If it would be קרן ברשות הניזק he would be liable for a נ"ש, since we are following the view of ר' טרפון.

 $^{^2}$ The שור הניזק was not damaged ברשות הניזק, for he had no right to be in the חצר. See 'Thinking it over' # 2.

אביי responded to אביי since it is not מיוחדת לשוורים it is considered אדה ; implying that if it would be מיוחדת לשוורים; ti would not be a אביי מוכ"ד אות כו See אמ"ה הערה [See שממ"ק שממ"ק.

תוספות anticipates and rejects an additional possible אוקימתא:

ולא בעי לאוקמא לזה ולזה לפירות ולא לשוורים -

And the גמרא did not want to establish the ברייתא in a case where both were allowed to store פירות and neither was allowed to bring in שוורים. In this situation the דין would also be [according to אביי that it is a הצר הניזק concerning דין (for it is not מיוחדת לשוורים) and it is a הרן concerning קרן. Nevertheless the גמרא did not choose this אוקימתא. since it would be -

דלא כרבי זירא –

Not according to רשות המיוחדת לפירות לזה ולזה a it is ורשות המיוחדת לפירות לזה ולזה according to ד"ז; for רשות המיוחדת לפירות לזה ולזה not considered שו"ר and שדה אחר would be פטור.

לזה ולזה offers an additional reason why the גמרא chose not to use the אוקימתא of אוקימתא לפירות ולא לשוורים:

ועוד דלישנא לא משמע הכי:

And furthermore the syntax (of 'לא לזה ולא לזה (does not indicate this type of חצר where they both have רשות לפירות.⁴

Summary

If it is not (לא לזה ולא לזה (if only מיוחד לשוורים (לא לזה ולא לזה) שדה אחר the ניזק has מיוחד לשניהם לשוורים; however if is שוורים, then it is not considered a שדה אחר (even if only the ניזק has רשות לפירות).

Thinking it over

- 1. How can we explain the difference between גירסת רש"י that (even) if it is גירסת תוספות and מיוחד לשניהם לשוורים it is (nevertheless) considered a שדה אחר that only if it is not מיוחד לשוורים is it considered a שדה 5
- 2. תוספות maintains that where it is אין מיוחד לשוורים it is considered קרן ברה"ר since they (both) had no permission to be there⁶. However by a רה"ר both oxen have permission to be there. Why is this case not like a הצר הניזק where the שור המזיק has no permission to be there!⁷ (Why do we view this from the perspective of the שור הניזק [only], and not from the perspective of the שור (!?המזיק

 7 See נח"מ and חי' ר"נ אות תקט.

 $^{^4}$ When we say שוורים and by לא לזה ולא לזה ולא לזה שוורים, then in each case (by פירות and by לא לזה ולא לזה ולא מיוחד לפירות. However if it is לזה ולא לזה ולא לזה אלא דחד it is פירות tit is שוורים literally שוורים אלא לזה ולא לזה ולא לזה ולא לזה ולא לזה אלא דחד then by פירות the term לא לזה ולא לזה ולא לזה the term לשניהם the term לא לזה ולא לזה ולא לזה (cannot apply. [It would seem that this approach is also a rejection of the לשוורים לזה ולזה לשוורים.]

⁵ See סוכ"ד אות שצח.

⁶ See footnote # 2.